

KOLPING

zpravodaj 4/99

Zpravodaj Kolpingova díla České republiky
Září 1999

Terapeutická komunita Sejřek zahájila provoz

Terapeutická komunita Sejřek, je určena pro léčbu, resocializaci a sociální rehabilitaci osob závislých na návykových látkách. Toto ojedinělé zařízení zřídilo a provozuje Kolpingovo dílo ČR. Tento projekt byl připravován od roku 1997, kdy se nám podařilo získat vhodný objekt pro tento účel a zahájit jeho rekonstrukci. Na velice rozsáhlou a nákladnou rekonstrukci obdrželo Kolpingovo dílo ČR ze státních prostředků pouze 1,65 mil. korun. Dalším partnerem, který se na rekonstrukci podílel, byla na základě smlouvy o spolupráci na tomto projektu, Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra ČR. V současnosti skončila I. etapa rekonstrukce objektu, která se skládala z rekonstrukce obytné a provozní části. Dne

8.7. 1999 proběhla kolaudace podle stavebního zákona a kolaudační rozhodnutí nabylo právní moci. Od 1.8. 1999 byl spuštěn provoz z prvními klienty. V současnosti jsou zde dva klienti a jeden terapeut. Klienti se nyní budou v rámci terapie podílet na další rekonstrukci farmy (stodoly, hospodářské provozy, zahrady, ...).

Důvodem ke zřízení této farmy byl pro nás naprostý nedostatek lůžkových

kapacit určených pro dlouhodobou léčbu lidí závislých na drogách. Léčba probíhá prostřednictvím komunitního terapeutického programu. Naše zařízení v Sejřku bude schopno nabídnout přibližně 15 míst, z toho 4 pro ženy a 11 lůžek pro muže. Délka léčebného pobytu v komunitě se bude pohybovat mezi 10 až 17 měsíci. Pobyt bude však především záležet na individuálních potřebách jednotlivých klientů. Zařízení by mělo být více orientováno psychoterapeuticky a bude zde kladen důraz na následnou úplnou resocializaci. V některých činnostech se bude provozní režim přizpůsobovat praxi ve zdravotnických zařízeních. Chceme však klientům nabídnout ideu a ducha komunitních zařízení, postavených více na aktivní spoluúčasti klientů na terapeutickém programu. Bude zde kladen také důraz na větší osobnostní nasazení terapeutů, kteří budou

moci ke své práci také využít svépomocného potenciálu skupiny.

Základem nabízené péče je dlouhodobý terapeutický a resocializační program, který se skládá ze skupinové a individuální terapie, pracovní terapie, pedagogické a výchovné práce, sociálního servisu, záťažových programů a tréninků zodpovědnosti. Své místo zde najde jistě i využití volného času formou sportu, kultury, klubů a výletů. Stranou jistě nezůstane ani práce s rodinami klientů. Tento model používání kombinace více přístupů v práci s klienty je osvědčený a používaný i v jiných zařízeních nejen u nás ale i v zahraničí. Samotný fakt, že je komunita k edukovaná, výrazně přispívá k tomu, aby podmínky pobytu v ní více odpovídaly reálnému životu a reálným problémům z takového soužití vyplývajícím. Zabránění sterilitě a větší přiblížení re-

Snímek ze dne otevřených dveří v terapeutické komunitě Sejřek. Jak je patrné, vše proběhlo v přátelské atmosféře, což dosvědčuje rozverná grimasa místního starosty pana Františka Krušiny.

álným problémům a situacím života mimo komunitu je pak dále rozpracováno a realizováno v rámci záťažových programů ve druhé části léčebného pobytu. Multidisciplinární tým pracovníků bude složen z psychiatra, psychologa, spec. pedagoga, pedagoga, odborných terapeutů, sociálních pracovníků a zdravotníka. Vzhledem k typu komunitní práce a celkové orientace zařízení je však jeden z hlavních důrazů ve vzdělání týmu kladen na kvalitní dlouhodobé sebeprožitkové terapeutické výcviky.

Zařízení je schopno přijímat klienty ve věku 18-35 let s různě dlouhou drogovou anamnézou, pokud jejich psychický stav není komplikován závažnou duální psychiatrickou diagnózou nebo závažným somatickým onemocněním a pokud splní všechny formální i neformální podmínky k přijetí: detoxikace (mohou absolvovat v různých zařízeních), indikace komunitní léčby, prokázání dostatečné motivace se léčit a dostatečně dlouhý kontakt s někte-

rým ze zařízení, které léčbu doporučí (obvykle kontaktní centrum nebo psychiatrická léčebna).

Realizací projektu " Terapeutické komunity Sejřek " bude stávající nedostatečná síť zařízení v naší republice posílena o několik lůžek resocializační léčby pro muže a ženy. Tento projekt odpovídá koncepci protidrogové politiky okresu Žďár nad Sázavou, na období do roku 2000 a pro rok 1999 se stal prioritou okresní protidrogové politiky. Jeho plný provoz se bude rozvíjet v roce 2000, kdy budeme využívat zkušeností ze zkušebního provozu s prvními klienty, který byl spuštěn od 1. srpna 1999. Na skladbě klientely bude také závislý terapeutický a resocializační plán.

Pro "Zpravodaj" Kolpingova díla ČR zaznamenal

Ladislav Bárta, ředitel Oblastní charity Žďár nad Sázavou a koordinátor protidrogových aktivit Kolpingova díla ČR

O B S A H

Terapeutická komunita Sejřek	1-3	Dětský tábor KR Žamberk	19-21
Anketa	4-5	Jubileum 2000	22
Radio Proglas	5	Pouť Mezinárodního KD	23
KR Nýřany - poutní zájezdy	6-7	Zprávy z Mezinárodního KD	24-26
Na cestě do Otcova domu	7	Spoluodpovědnost KD za utváření společnosti v demokratických zemích	27-28
Tábor Radost	8	Tábor ve Střešelských Hošticích	28-29
Úspěch není náhoda	9	Léto s Kolpingem	29-33
Jubilejní slavnosti roku 2000	9	Návštěva u Sv. Vintíře	33-35
Dětský tábor Svratka	10-11	Letní tábory KR Kunštát	36-37
Trochu jiný tábor	12-13	Dětský tábor v Rudíkově	38
Jubileum Otce Škarvady	13	7. ročník fotbalového turnaje	39
Týden ve znamení šifra	14-16	Vox Clamantis	39
KR Starý Plzenec	17-18	Kalendář plánovaných akcí	40
Modlíte se Růženec	18-19		

anketa ?

Souhlasíte se stavbou zdi
v Matiční ulici v Ústí nad Labem ?

Ing. Josef Málek, 34 let, KR Věžnice
"Ta zeď měla být už dávno postavená. Myslím si, že je třeba všem lidem bez rozdílu barvy pleti měřit stejně a pro všechny musí platit zákony stejně. Pokud ta zeď bude vkusná, tak si myslím, že nebude ani vadit. A pana Uhla by bylo potřeba přestěhovat na 2 měsíce mezi Romy."

Vladimír Michal, 43 let, KR Brno

"Na tuto otázku je těžké v krátkosti odpovědět. Na jedné straně je diskriminace špatná věc, ale na straně druhé mají ti ostatní lidé, kteří tam žijí právo na klidný život. Opravdu si netroufám v této věci soudit, protože tam nežijí a neznám detailně všechny okolnosti."

Bc. Ladislav Bárta, 29 let, KR Žďár nad Sázavou
"Vzájemné soužití lidí nevyřeší stavba žádné zdi. Tento případ se může stát špatným příkladem pro řešení problémů ve vzájemném soužití lidí mezi sebou a potom budeme stavět zdi pokaždé když si nebudeme vědět rady. A nakonec postavíme zdi mezi sebou a vůči ostatním, ve svých srdcích, postojích a staneme se vzájemně izolovanými bytostmi. S touto vidinou proto nemohu souhlasit se stavbou žádné zdi, která má rozdělovat lidi mezi sebou."

Václav Filip, 19 let, KR Žamberk

"Nemyslím si, že existuje úplně jednoduchá odpověď tzn. ANO či NE. Já tam nežijí, takže nevím jaké je tam soužití Romů s Čechy. Myslím si však, že občané si volí v legitimních volbách své zastupitelstvo a toto zastupitelstvo hájí zájmy svých voličů. Pokud tedy toto místní zastupitelstvo odhlasuje stavbu plotu, nemůže do toho žádným způsobem zasahovat stát, protože to nepatří do jeho působnosti."

Mgr. Jana Zemanová, 47 let, KR Praha 8
"Se stavbou zdi nesouhlasím. Myslím, že se sáhlo hned k tomu nejkrajnějšímu řešení mezilidských problémů. Důsledkem toho bude, že se přes tuto zeď budou brzy házet kameny."

Libor Havlík, 25 let, KR Žďár nad Sázavou

"Je to složité jednoznačně posoudit, protože tam nežijí. Jestliže zde však žijí lidé, kteří se neumějí slušně chovat, musí místní zastupitelstvo sáhnout k prostředkům, které umožní klidný život ostatním lidem."

Marcela Dítěťová, 25 let, KR Svratouch

"Na to se těžko odpovídá. Objektivně bych to mohla posoudit pouze pokud bych tam sama bydlela. Postavením zdi se pravděpodobně zajistí klid a větší bezpečí pro "bílé" sousedy. Ovšem všeobecně stavění zdi a bariér mezi lidmi není řešení a nepřidá nám to ani na popularitě v zahraničí."

RADIO PROGLAS

přináší zprávy i o práci Kolpingova díla v České republice

U jeho zrodu stál i P. František Tišek Fráňa - duchovní správce Kolpingova díla.

Radio Proglas je křesťanská rozhlasová stanice, jejíž pořad je bez reklam. Vysílání podporují příspěvky posluchačů. Má sídlo v Brně, Barvičova 85, 60200.

Telefon: 05/43217241, Fax: 05/43217245

E-mail: radio@proglas.cz, Internet: www.proglas.cz

Od 1. srpna vysílá i z Ještědu na 97.9 MHz

Dosavadní vysílače jsou: Praděd 93,3 MHz - Brno 107.5 MHz - Svatý Hostýn 90,6 MHz. Kromě toho vysílá ze satelitu Kopernikus 2, pozice 28,5 stupně E, kmitočet 11477 MHz, polarizace horizontální, FEC 3/4. Kromě toho lze Radio Proglas naladit na televizních kabelových rozvodech (TKR) zhruba na 30 místech.

KR Nýřany na poutních zájezdech

Autobusový zájezd do Rakouska uskutečnila Kolpingova rodina Nýřany ve dnech 2.-3. června. Tohoto zájezdu se zúčastnili i členové KR St. Plzenec. Navštívili jsme oblast solných jezer v rakouských Alpách. Doprovázel nás i náš duchovní správce P. Stanislav Uhlíř.

Hned na první zastávce v Traunkirchenu jsme se zúčastnili v kostele " Maria Krönung" mše svaté a poté jsme měli vzácnou příležitost sledovat oslavy Božího Těla na jezeru Traunsee. Byl to nezapomenutelný zážitek. Stovky lodí ozdobených břízami, vlajkami a zelenými věnečky doprovázely veliký prám, na který bylo přeneseno Boží Tělo. Pod baldachýnem na prámu byl už připraven oltář, okrojovaní muzikanti a bílé družičky i ministranti doprovodili kněze se svátostí oltářní ke slavnostní jízdě po jezeře. Nalodilo se i mnoho místních poutníků v tradičních pro nás nezvyklých krojích a za doprovodu ještě dvou dalších velkých parníků a ostatních lodiček pokračovala slavnost plavbou po velkém jezeře. Každé zastavení bylo doprovázeno zvukem dělobuchů, které byly odstřelovány z kopce zvaného Malá Kalvárie, na kterém je starodávná kaple sv. Jana, kterou jsme spolu s naším knězem také navštívili. Překvapilo nás, jak je zde všude uctíván sv. Jan Nepomucký. Téměř ve všech

městech a obcích je jeho socha.

Poté jsme navštívili městečko Halstatt, lázně Bad Ischl a projeli jsme i městečkem Grumbach. Počasí bylo celý den nádherné a přestože s námi byla i celá řada starších lidí kolem 70. let, proběhlo naše cestování bez jakýchkoli trampot i větší únavy. Teprve druhý den celá řada účastníků odpočívala. Nejobětavější byl P. Stanislav, který ještě do půlnoci rozvázal účastníky zájezdu z Nýřan do jejich domovů v přilehlých vesnicích.

Menší skupina členů KR Nýřany jela 8. června společně s ostatními členy farního společenství na pouť do polské Olavy. Tento den tomu bylo 16 let co se zde zjevila panu Domanskému P. Maria. Dodnes o významných církevních svátcích má pan Domanský vize P. Ježíše i P. Marie a má také schopnost uzdravovat lidi. Došlo zde nejen k různým uzdravením, ale i k celé řadě nadpřirozených úkazů, jako objevení lidské krve na čty-

řech hostiích, krvácení z ran Pána Ježíše na velkém kříži na nádvoří objektu s kostelem, slzy a krev v očích sochy Panny Marie Olavské. Tohoto všeho byl osobně svědkem také český kněz P. Stříž z Křešic, který je od té doby pravidelným olavským poutníkem a také nás na této pouti doprovázel. Protože zjevení dosud trvají, nebylo toto místo doposud církevně uznáno.

Pohled na jezerní plochu posetou spoustou lodiček s poutníky.

Ve dnech 26. - 27. června zorganizovala KR Nýřany druhý zahraniční autobusový zájezd do Rakouska a to do Mariazell. Pro velký zájem jsme 10 dalších členů z naší farnosti, kteří se do našeho autobusu nevešli, umístili do druhého autobusu, který byl vypraven z Plzně.

Při tomto zájezdu nás opět doprovázel P. Stanislav a náš zájezd byl zahájen v Mariazell v kapli sv. Michaela archanděla, kde sloužil českou mši svatou pro všechny poutníky. Poté jsme prošli tamní křížovou cestu a pomodlili se i zazpívali

u ukřižovaného Krista na jejím konci. Na zpáteční cestě jsme se zastavili u ledovcového jezera u Mariazell, navštívili klášter Gottweig a za hranicemi na zpáteční cestě i náš obnovený cisterciácký klášter v Nových Hradech v jižních Čechách.

I tento zájezd zanechal v nás všech hluboký dojem a vyprosili jsme si zde hodně požehnání pro naše rodiny i pro naše blízké.

Helena Huřáková
předsedkyně KR Nýřany

Na cestě do Otcova domu

Pod tímto heslem, které vyjadřuje i program a směr života křesťanské mládeže se konalo 17.- 22. srpna 1999 Celostátní setkání mládeže - Svatá Hora 1999.

Zvláštními i pravidelným vlaky, autobusy, na kolech, auty i pěšky se sjížděli mladí z celé republiky. A nechyběli tam ani zástupci Kolpingova díla České republiky. Stálo to za to. Odjížděli po šesti dnech nabitých programem povzbuzení a posílení.

Mladí, máte-li nějaké poznatky a zážitky, o kterých si myslíte, že by je měli vědět všichni, napište nám i vy. Děkujeme.

Otec Tišek

Vzpomínka na prázdniny – tábor Radost

Pod záštitou duchovního vůdce Kolpingova díla Otce Tiška se konal již tradiční interdiecézní tábor stanový o 74 stanech tábor v Klášterci nad Orlicí.

Probíhal v 5 bězích, takřka po celé prázdniny. Tři první byly patnáctidenní pro děti 9 - 15-ti leté. Celkem se vystřídalo téměř 500 dětí.

Na každém běhu byla i táborová olympiáda, děti soutěžily v celotáborové hře o členku indiánského náčelníka. Souběžně probíhala i celotáborová tematika Výstup na horu Tábor. Napínává pro děti byla i na každém běhu zkouška odvahy, překonání únavy, celodenní výlet na přehradu na lodičky, soubor znalostí a cviků obratnosti tzv. táborové kritérium.

Každodenní mše svatá a modlitba or-

Snímek ze slavnostního svěcení zvonu umístěného přímo v táboře, které provedl Otec Biskup Dominik Duka.

ganicky patřila k táboru.

Tábor dvakrát navštívil Otec Biskup Duka a při druhé návštěvě udělil 17 mladým křesťanům svátost křesťanské dospělosti.

Neformální beseda s dětmi se rozvinula i při návštěvě Otce arcibiskupa Jana Graubnera a při návštěvě mikulovského probošta P. Stanislava Krátkého.

K dobré náladě přispělo také dobré počasí a dobrá strava. Tábor třikrát navštívila hygienická kontrola a neshledala žádné závady.

Děti z každého běhu odjížděly se slzami v očích, že se něco krásného končí. Rozloučily se s rozhodnutím přijet opět a přivést další kamarády.

Otec Tišek

Společné mše svaté byly jistě velkým a hlubokým zážitkem pro všechny táborníky.

Úspěch není náhoda

Ve sportce nebo v loterii možná ano, ale v práci učitele rozhodně ne. Za tím je obvykle tvrdá práce s vynaložením všech sil.

Oprávněný pocit úspěchu mohli pociťovat pedagogové Biskupského gymnázia ve Žďáře nad Sázavou, když bilancovali výsledky své práce s posledními maturanty, kteří opustili školu v květnu tohoto roku. Převážná většina z nich (což je na gymnáziu samozřejmé) se přihlásila ke studiu na vysokých školách nejrůznějšího zaměření. U některých až překvapovala odvaha, s jakou posílali své přihlášky na prestižní a atraktivní fakulty.

Výsledek je takový, že všichni, kteří se o přijetí na vysokou školu pokusili, byli úspěšní, mnozí i vícekrát. Ano, mů-

žeme konstatovat, že Biskupské gymnázium je poprvé ve své krátké historii stoprocentně úspěšné v přípravě svých studentů na přijímací řízení na vysokých školách. A to si někteří studenti museli vybrat mezi několika fakultami, které jim poslaly kladné potvrzení o přijetí. Například se museli rozhodnout mezi několika lékařskými fakultami, nebo mezi ekonomii či velmi preferovanými jazyky, mezi historií a politologií, mezi elektrotechnikou a jadernou fyzikou atd.

Biskupské gymnázium bude s velkou pozorností sledovat další osud svých absolventů a držet jim pěsti, aby svůj vstupní úspěch dokázali zúročit a potvrdit tak solidní jméno "svého" gymnázia.

PhDr. Dušan Ďurďovič

SPOLEČNÉ JUBILEJNÍ SLAVNOSTI ROKU 2000 podle rozhodnutí České biskupské konference

- 25.12. 1999 zahájení jubilejního roku v katedrálách
- 31.12. 1999 Den díky za uplynulé tisíciletí
- 25. 3. 2000 jubilejní slavnost manželů, obnova manželských slibů
- 23. 4. 2000 jubilejní slavnost obnovy křestních slibů
- 14. 5. 2000 jubilejní den modliteb za kněžská povolání a den matek
- 11. 6. 2000 jubilejní slavnost obnovy svátosti biřmování
- 25. 6. 2000 jubilejní dětský den
- 5. 7. 2000 jubilejní národní pouť na Velehradě
- 20. 8. 2000 jubilejní slavnost Panny Marie
- 3. 9. 2000 jubilejní den školní mládeže a učitelů
- 30. 9. 2000 jubilejní národní svatováclavská pouť v Praze
- 29.10. 2000 jubilejní den farností a díky za úrodu
- 26.11. 2000 jubilejní den nemocných
- 24.12. 2000 jubilejní slavnost rodinného společenství

Dětský tábor Svatka

Z indiánských náčelníků šel opravdu strach a vyjednávání s nimi nebylo vůbec snadné.

Tradiční místo pro konání dětského tábora pořádaného Centrálním svazem se nazývá Svatka a tradiční náplní čtrnácti dnů strávených na tomto táboře jsou hry, koupání, výlety, celotáborová hra ... Nejinak tomu bylo i letos, kdy se padesát dětí vydalo pod dohledem zkušených vedoucích dobrodružství vstříc.

Vzhledem ke špatnému stavu železnic v Severní Americe jsme se rozhodli tento nedostatek napravit. Proto děti po celou dobu sbíraly dolary, kterými byly odměňovány za plnění svých povinností, za úklid, za úspěchy v různých hrách a soutěžích a za tuto "tvrdou" měnu na závěr nakoupily pražce, kolejnice, dynamit, lokomotivu Tím však ještě nebyly u konce s prací. Předposlední táborový den je čekal noční pochod k náčelníkům

kmene Siouxů, se kterými měli dojednat zakopání válečné sekyry. Toto setkání nebylo vůbec snadnou záležitostí a mnohý z vyjednávačů přišel doslova a do písmene o skalp (tedy přesně řečeno o jeho část).

Konec dobrý, všechno dobré - mír byl dojednán, železnice postavena a táborníci

Tábor navštívil také Otec biskup Dominik Duka, který si prohlédl tábor a před svým odjezdem byl dětmi také obdarován.

po zásluze odměnění. Keramický pamětní hrnek jistě dodnes každému z těch, kdo byl tento rok na táboře ve Svatce, připomíná ty báječné chvíle strávené s tolika kamarády.

Sepsal Doug Badman alias Yankee Doodle doctor alias Michael Kubík ředitel First magistrate company, felčař a hlavní vedoucí.

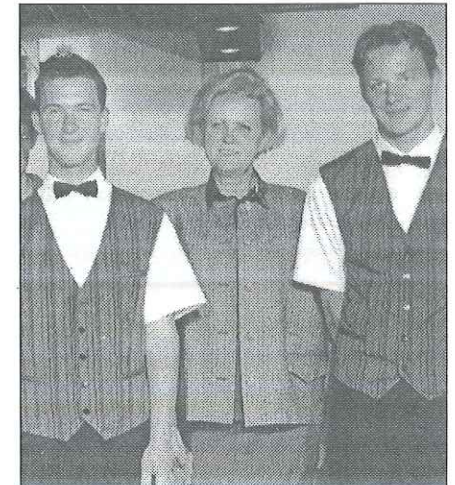
Smutná zpráva

V pátek 27. srpna 1999 jsme se rozloučili s paní Ing. Květoslavou Třešňákovou. Po plná tři léta obětavě pracovala na našem Středním odborném učilišti jako vedoucí odborného výcviku a jako učitelka.

Po krátké těžké nemoci zemřela ve věku 55 let.

Pohřební obřady vykonal za účasti mnoha lidí P. František Fráňa - duchovní správce KD a Otec Ervín Jansa. Její tělo bylo uloženo v rodinné hrobce na žďárském hřbitově. Prosím o modlitbu za její duši. Ať odpočívá v pokoji.

Otec Tišek

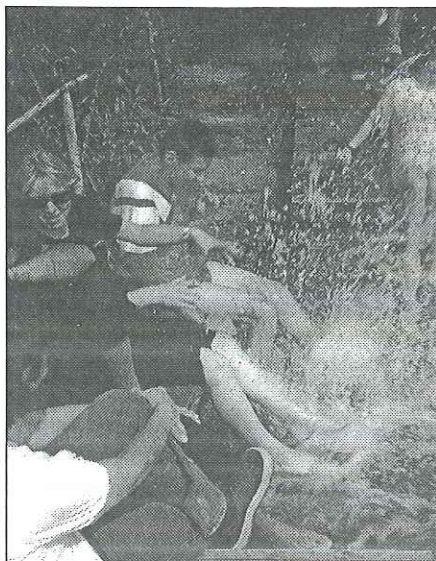
Trochu jiný tábor

KLUB SPEKTRUM - centrum protidrogové prevence ve Žďáře nad Sázavou připravil pro dívky a chlapce s poruchami chování letní týdenní pobyt v přírodě Českomoravské vrchoviny. Soustředění bylo zaměřeno na rozvoj tvořivosti, emoční sebevyjádření, sebepoznání, odreagování tenze, prevenci sociálně patologických jevů.

Náplní pobytu byly mimo jiné: sociokomunikační a interakční hry, arteterapie, dramaterapie, muzikoterapie, sport, turistika, tématické diskuse, videoprojekce na témata aktuálních problémů dnešních mladých lidí, tvůrčí dílny. Týden v rekreačním středisku Zásoka byl pro pracovníky klubu Spektrum zajímavým praktickým nahlédnutím hlouběji do této problematiky a možností více porozumět těmto mladým lidem.

Součástí programu byla také arteterapie.

Byli jsme příjemně překvapeni otevřeností a kreativitou, která nám byla nabídnuta ze strany teenagerů. Život v táboře byl velmi dynamický a očividně obohatil obě strany - jak terapeutů, tak mladé přátele. Pobyt plný her, sportu, tance, malování, vůní, hudby, slunce, přátelství, dobrodružství a humoru bohužel skončil, ale příjemné vzpomínky zůstávají a už teď se těšíme na další společné zážitky.

Speciální díky bychom chtěli zaslat touto cestou vedoucímu rekreačního zařízení a kuchařovi, jenž se celou dobu staral o naše hladové žaludky a předvedl neuvěřitelné kulinářské umění. Díky vám všem.

Josef Kaňka, vedoucí

Jubileum Otce biskupa Škarvady

V sobotu dne 4. září slavil své 75. narozeniny a 50. let kněžského života Otec biskup Mons. Dr. Jaroslav Škarvada, titulární biskup litomyšlský, generální vikář pražské arcidiecéze a probošt metropolitní kapituly sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze na Hradčanech.

Rodák z pražských Vinohrad teologii studoval tajně již za války, po válce odjíždí studovat do Říma.

Kněžské svěcení přijímá v Říme 14. září 1949 v den Povýšení sv. Kříže. Pro změnu politické situace se nemůže vrátit do vlasti. Působí jako kaplan v severní Itálii v diecézi Concordia, již po roce získává doktorát. Později se stává profesorem věroučné teologie v semináři v Chieti.

Po příchodu Otce Arcibiskupa Josefa kardinála Berana do exilu do Říma v roce 1967 se stává jeho tajemníkem a asistentem. V roce 1983 byl vysvěcen na biskupa a to již má pověření ke koordinaci duchovní služby čes-

kým uprchlíkům a českým krajanům na celém světě včetně Austrálie a Afriky. V té době má česká diaspora v zahraničí 250 kněží.

Po listopadu 1989 po 46 letech se vrací do vlasti.

Slavnostní mši svatou, spolu s jubileem koncebrovali Miroslav Kardinál Vlk, arcibiskup G. Copa, arcibiskup Jan Graubner a další biskupové, mnoho kněží a také duchovní správce Kolpingova díla P. František Tišek Fráňa, za účasti davu laiků.

Při následující slavnosti, kterou Otec biskup Jaroslav zahájil požehnáním všem věřícím prostřednictvím Radia Proglas, mu popřál za Kolpingovo dílo České republiky plnost Božích darů i Otec Tišek a pan Eduard Juran z KR Praha s manželkou.

Otec biskup zná Kolpingovo dílo z dlouholetého pobytu v zahraničí a vyjádřil radost, že se s ním setkává i v naší zemi.

Otec Tišek

Týden ve znamení šťira

Společné foto se skupinou -123 minut.

Už se stává pomalu tradicí že poslední červencový týden patří setkání mladých členů Kolpingova díla ze všech koutů Evropy. Tento rok pořádala mezinárodní tábor Kolpingova mládež z České republiky. Do Šťířského dolu u Krucemburku se sjela téměř padesátka účastníků. Mladí lidé z deseti evropských zemí tedy včetně nás Čechů. Někteří museli cestovat i více jak čtyřicet hodin, ale podle mého názoru určitě ne zbytečně.

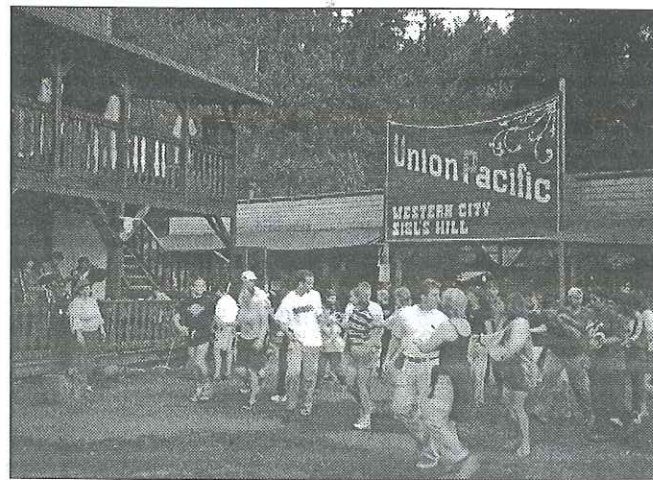
Hned první seznamovací večer jsme se sešli u typického českého táboráku, a přestože určitě většina našich zahraničních přátel musela být značně unavena, podařilo se vytvořit velmi přátelskou a příjemnou atmosféru. Vždyť také jídlo bylo vynikající a pivo dobře vychlazené.

Směnárna byla stále k dispozici všem zahraničním táborníkům a jak je patrné z tváří švýcarských Kolpingů, kurz byl vyjimečně příznivý.

Cílem takového mezinárodního tábora není jen to, aby se po celou dobu jeho trvání všichni pouze příjemně bavili a v podstatě jen tupě zkonsumovali to, co jim organizátoři připravili, to by byl zbytečně pasivní tábor. Cílem našeho tábora bylo především představit naši zemi, naše zvyklosti, naši národní kuchyni, naše řemesla,

ukázat něco z naší bohaté české historie, aby si zahraniční účastník udělal alespoň malinkatý obrázek o naší zemi. Musím říci, že celý týden byl připraven tak, aby se účastník ani trochu nenudil a aby musel být aktivní. Program byl bohatý a přitom velmi pestrý.

Výuka country tanců ve Westernovém městečku Šiklův mlýn.

Český člověk je člověk zručný, a proto řemesla mají v Čechách velkou tradici. Nejdříve jsme viděli, jak lidé žili a pracovali dřívě, to byla návštěva skanzenu Veselý kopec a o několik dní později jsme mohli sami vyzkoušet vytvořit si na hrnčířském kruhu vázičku či hrneček. Ze své vlastní zkušenosti vím, že to není vůbec jednoduché. Ale to nebylo jediné klasické řemeslo, kterého jsme měli možnost zakusit. Malovat kraslice, dělat proutěné košíky či slaměné figurky to byla další klasická řemesla. Dnešní člověk si už ani neuvědomí co umí, je potřeba dát pro vytvoření jednoduchého košíku.

Mezi velké české tradice patří sklářství. Návštěva sklářské pece tedy té klasické, kde to závisí na skláři co z jakéhosi kusu žhavé hmoty vyfouká, patřila také do našeho programu. Do sklárny ve

Budovami Senátu nás provázal předseda KD ČR a senátor Ing. Stanislav Bělehrádek.

Škrdlovicích jsme to měli ze Šťířského dolu jen pár kilometrů. Ochotní mistři skla nám předvedli něco ze svého umění, ale přece jen se dívat by nás po chvíli přestalo bavit, a proto jsme se i my zapojili do foukání skla a do vytváření různých tvarů různobarevného skla. Mnozí se nejprve sice ostýchali vůbec přistoupit blíže k peci a začít foukat do píšťaly, ale brzy je to přešlo. Vždyť se nebylo čeho

bát. Poznali jsme, že to není žádná sranda pořád foukat, foukat a přitom točit s píšťalou, aby to mělo nějaký tvar. Někteřím se dokonce podařilo vytvořit docela pěkné skleněné předměty.

Tím největším tradičním řemeslem pro nás Čechy, které dokážou všichni ocenit, je ovšem úplně něco jiného než sklo či hrneč-

Foukání skla byla kupodivu také velmi veselá záležitost.

ky. Je to výroba piva. My jako Češi jsme na tento národní mok patřičně hrdí a cizincům nezbyvá nic jiného než nám to závidět. Návštěva pivovaru v Havlíčkově Brodě tedy nesměla chybět v našem programu. Je to fajn vidět a vědět, že to pivo teče někde tady v těchto trubkách a že se támhle někde vaří, ovšem nejočekávanější fázi a zároveň vyvrcholením je přece jenom konečný produkt, který vám natočí z obrovské cisterny.

Co by to bylo pro cizince za návštěvu naší země, kdyby neviděli naši matičku měst, Prahu, byl by to hřích ji neukázat. Jelikož i Adolph Kolping trávil nějaký ten čas v našem hlavním městě, šli jsme po jeho stopách. Kromě všudypřítomných památek jsme měli možnost spatřit útroby Senátu, zajít do Švejkovy hospody či zažít útrapy s MHD. Celý den strávený v Praze byl hodně vyčerpávající, jestliže tedy nejpočetnější holandská skupina byla cestou autobusem do Prahy velmi hlučná a bujná, při zpáteční cestě toho už mnoho nenazpívali.

Nejen prací a řemesly živ je člověk, musí se také někdy bavit. Večery našeho mezinárodního tábora rozhodně jednotvárně ne-

byly, každý byl jiný a myslím, že i velký fajnšmekr si musel alespoň jeden večer přijít na své. Učili jsme se country tance a zakusili tak jeden příjemný country večer v malebném stylovém country městečku. Další večer jsme strávili ve vinném sklípku a okusili tak velmi dobrou moravská vína. Myslím, že právě to byl pro naše zahraniční

bratry a sestry v Kolpingu velký zážitek, na který mnozí z nich budou ještě hodně dlouho vzpomínat. Jestliže první večer bývá večerem seznamovacím, poslední večer se již všichni dobře znají a mělo by to být vlastně takové vyvrcholení celého týdne a zároveň rozloučení. Každá země má za úkol se nějakým způsobem prezentovat, předvést se. Při poslechu rozličných písní si pak člověk uvědomí, jak celý tábor utekl jako voda, že se zítra všichni rozjedou do svých domovů a že se s některými účastníky třeba už vůbec nevidí.

Mezinárodní tábor Kolpingovy mládeže v Čechách se skutečně podařil. Měli jsme krásné počasí celý týden, užili jsme spoustu zábavy a někteří se dokonce i něco přiučili. Při takovýchto setkáních mladých lidí pak člověk pochopí mnoho o smysluplnosti Kolpingova díla.

Celá akce mohla proběhnout díky laskavé podpoře organizace Mládež pro Evropu.

Václav Filip
KR Žamberk

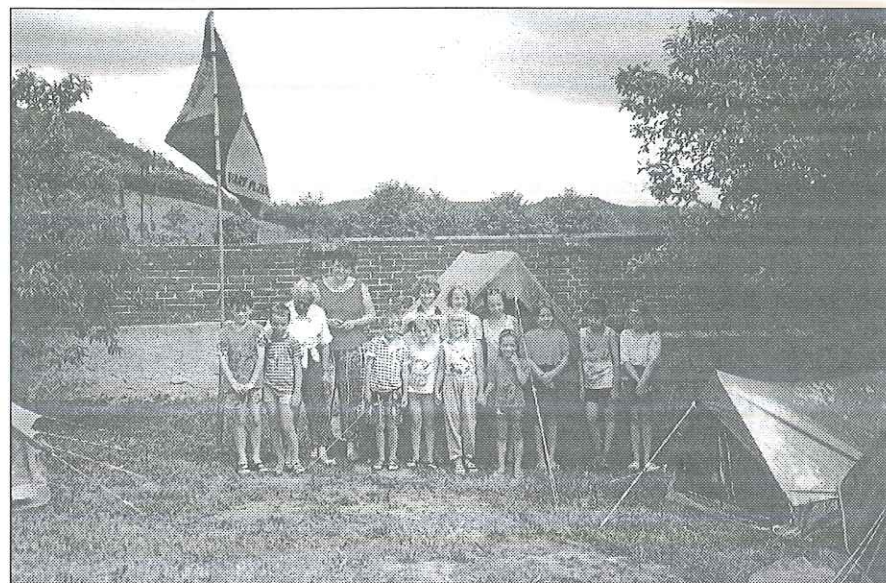
Kolpingova rodina Starý Plzeňec

Dne 1. června uspořádala Kolpingova rodina DĚTSKÝ DEN S KOUZELNÍKEM. Jak říká paní Komínková: "Počasí nám přálo a dětem se zde líbilo takže se jim ani nechtělo domů. Den jsme zakončili táborákem, opékali jsme vuřty, hráli na kytaru a společně zpívali."

Již tradičně pořádá tato KR v létě dva dětské tábory a prvním byl letos tzv. MINI TÁBOR na farní zahradě ve Starém

Snímek z dětského dne pořádaného KR Starý Plzeňec.

Stanový tábor vyrostl již druhým rokem na farní zahradě ve Starém Plzeňci.

Děti se také vypravily na výlet po krásách Českomoravské vrchoviny tentokrát na Devět skal.

Plzenci. Před prázdninami vyrostl na zahradě nový srub, který na tomto táboře slouží dětem jako jídelna. Tábor se letos opět vydařil a děti se těší, že si ho zase příštím rokem zopakují.

Druhý tábor určený pro děti od 10 do 15 let se letos konal ve Žďáře nad

Sázavou. Děti byly ubytovány v budově Biskupského gymnázia odkud podnikaly různé výpravy do okolí Žďáru, jako např. na nejvyšší vrchol žďárských vrchů horu "Devět skal" odkud je tento snímek.

Zdeňka Komínková
předsedkyně KR Starý Plzenec

Modlíte se Růženec ?

Blíží se měsíc říjen - měsíc růžencový. Patří modlitba růžence minulosti, nebo se ještě plně na světě nerozvinula? Odpověď na tuto otázku dává P. Dr. Petr Piřha v knížce s prostým názvem O RŮŽENCI. Vychází jako první svazek Edice Chvilka klidu (cena 20 Kč).

Tuto knížku Vám všem doporučuji.

Pokud budete mít zájem o tuto knížku pro Kolpingovu rodinu nebo i pro jednotlivce, farnosti či rodiny napište na adresu Centrálního svazu KD Otcí Tiškovi popř. ji můžete vyzvednout i za-

platit osobně u Otce Tiška. Otiskujeme krátkou ukázkou z této knihy.

Růženec se často modlíme společně. Je to výraz našeho sjednocení v úctě, lásce a důvěře, kterou chováme k Panně Marii. Modlíme se ho ovšem také sami. Právě pak vystupuje silně moment důvěrnosti a dokonce zvláštní intimity. Když jsme s Pannou Marií sami, můžeme mluvit o věcech, o kterých jinak nemluvíme. Někdy jsou to věci, o kterých bychom ani s nikým jiným mluvit nemohli. V těchto modlitebních okamžicích

cích se nám vrací nádherná zkušenost z dětství, kdy jsme v klidu byli sami s maminkou a povídali si. Nebylo to často, protože na nás neměla někdy dost času. Panna Maria ho má vždycky dost pro každého. Pak ovšem nemůžeme jen tak odemlít padesát zdrávasů. Konečně se modlíme s někým, koho dobře známe nebo v malém společenství. Tam můžeme být dost otevření. Jako jsou děti, které se sesedly kolem naslouchající maminky. V takových případech se nám dostane často poučení od těch druhých. Slyšíme jejich

zkušenosti, jejich vděčnost, jejich obavy a strasti. Můžeme také jejich očima nově vidět část Kristova života, protože svůj obraz máme už tak zažitý (a přiznejme i okoukány), že nevidíme nic.

Každý kdo se modlí růženec často ví, že se každý obracíme k Panně Marii trošku jinak. Ví také, že na nás pracují nebezpečí stereotypů a mechanického opakování. Proto snad uvítá tuto malou knížku, která ukazuje, jak veliké bohatství se v růženci skrývá, když vedle sebe postaví tři tak vzájemně odlišné modlitby růžence různých lidí z různých dob.

Dětský tábor KR Žamberk '99

Tomu, kdo o sobotních ránech 17. nebo 24. července projížděl nebo procházel kolem parkoviště u žamberského kostela, se nabídl vskutku nevšední pohled na početnou skupinu několika desítek dětí, tísnících se v trojúhelníku mezi horou spacáků, pyramidou potravin a zájezdovým autobusem. Spacáky i potraviny však postupně zmizely v útroběch karosy a bystrý pozorovatel si jistě domyslel, že uprostřed léta děti odjíždějí někam na tábor. O chvíli později některé usazené dětské obličejce a ruce rodičů mávajících za odjíždějícím autobusem tuto domněnku již jen potvrdily.

V druhé polovině července totiž Kolpingova rodina Žamberk a Římskokatolická farnost Žamberk uspořádali již osmý ročník prázdninového tábora s křesťanským zaměřením. Mladší děti si uží-

valy krásy Žďáru nad Sázavou a jeho okolí v týdnu od 17. července a děti starší je o týden později v prostorách Biskupského gymnázia bl. A. Kolpinga vystřídal. Celkový počet dětí z obou běhů tábora nijak nezaostával za lety minulými. Sečteno a podtrženo: 102 kluků a holek.

Zabydlování aneb "Maminka mi nezabala bačkůrky"

Sobotní vybalování se neobešlo bez počátečního chaosu, ale sportovní odpovědně a výlet po okolí již všechny dostal do táborového rytmu. Děti se rozdělily do několika oddílů a většinu činností pak absolvovaly v rámci těchto svých družin. A to včetně nejnepříjemnějších okamžiků tábora - každodenního bodování úklidu. Kromě úklidu, obědů, hygieny a nástupů

se však pravidelně odehrávala ještě jedna na křesťanském táboře podstatná věc: návštěva bohoslužby. Takže hned v sobotu v podvečer jsme se seznámili se žďárským kostelem sv. Prokopa ...

A nastal večer a nastalo jitro, den druhý

... abychom se tam hned v neděli ráno vypravili na nedělní bohoslužbu. Stavitel chrámu zjevně nepočítal s naší hojnou účastí a v hlavách žďárských domorodců jistě po celou hodinku vrtala otázka: "Kde se tady najednou vzalo tolik dětí?"

Vynikající oběd nám dodal potřebnou energii k výpravě za nejpozoruhodnější památkou v místě našeho letního působiště - kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené Hoře, vystavený dle plánů architekta Santiniho, je pro svoji výjimečnost zařazen do seznamu kulturního dědictví UNESCO.

Návštěva této stavby byla zcela určitě přínosem pro všechny účastníky tábora.

Večer se podle plánu rozhořel zahajovací táborák a při opékání burtů se jistě žádnému z dětí po domově už ani nezastesklo.

Už můžeme do vody ?

To byla snad nejčastější otázka při pohledu na rekreaty vyhledávanou vodní plochu rybníku nedaleko Žďáru. Po celých čtrnáct dnů nebe bez mráčku a slun-

cem prohrátá hladina přímo sváděla k ponoření se do příjemných vlnek. Tomuto lákadlu neodolal nikdo z dětí ani vedoucích. Ještě dokonalejší podmínky pro vodní radovánky však nabízela nádrž Velké Dářko. Mělké vody u písčité pláže byly využity pro nesčetné vodní hry, takže jistě nikdo nelitoval ušlých kilometrů.

Nejen chlebem živ je člověk

Odpolední návraty z koupání se vždy nesly ve znamení zpěvu, který pak každý večer doplňoval dětské bohoslužby, slou-

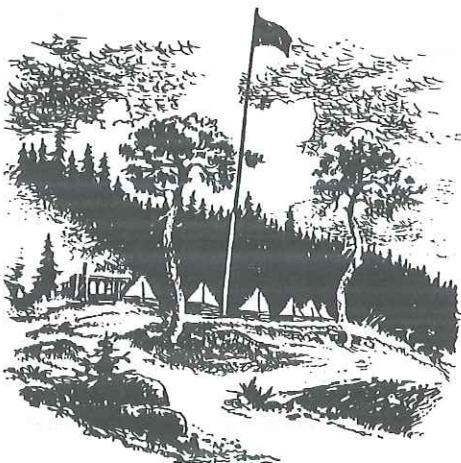
žené po celý týden v kapli přímo v budově školy naším Páterem Danielem. Ten také vedl každodenní půlhodinové přípravy na mši, kde se děti dozvěděly význam jednotlivých částí mše a získaly další vědomosti o křesťanství.

Duchovní náplň

každého dne byla vždy večer završena společnou modlitbou před spaním.

Proč zrovna my jsme prohráli ?

Samozřejmě, že jsme si všichni zapsportovali. Už ani nevím, kdo byl původcem nápadu, že bychom mohli sehrát volejbalový zápas proti našim přátelům z Centrálního svazu Kolpingova díla ČR. Avšak náš hrdý nástup na hřiště byl pro následujících několik dlouhých desítek minut nadlouho jediným sebevědomým

činem, kterého jsme byli schopni. Tvrdý výsledek 0:3 si vyžaduje odvetu. Snad příští rok ...

Chlapce samozřejmě nejvíce přitahoval fotbal. S novým kopacím míčem jsme sehráli ne jeden zápas tak, aby všichni mohli být prohlášeni vítězi.

Komu snad připadala kopaná příliš namáhavá, mohl se blýsknout při šachovém miniturnaji. Pro nejlepší mladé šachisty bylo ctí utkat se v partii s Páterem Danielem, kterého však nebyli schopni porazit ani spojenými silami.

Majestátné sídlo Pernštejnů

Na skalnatém ostrohu Českomoravské vysočiny, nad údolími, vyrývanými do mohutného masivu řekou Svratkou, stojí ve své gotickorenesanční podobě hrad Pernštejn. Po staletí byl oříškem pro všechny dobyvatele, ale letos ho výprava žamberských dětí pokořila během několika desítek minut. Kamenné zdi hradu na nás dýchaly svou starobylostí a zážitky z rozlehlých rytířských sálů byly umocněny ukázkami středověkého šermu a hudebním vystoupením renesančních flétnistů. Dojmy z návštěvy Pernštejna se jistě staly hlavním tématem vzpomínek většiny dětí.

Nikdy nebudu archeologem !

Vyvrcholením tábora bylo klasické hledání pokladu, letos zamaskované příběhem archeologů hledajících starověké papyrové svitky. Cestou přes pralesy i pouště děti plnily rozmanité úkoly, při kterých postupně získávali útržky důležité zprávy. Hlavním, avšak zašifrovaným poselstvím byl číselný přístupový kód do budovy Centrálního svazu Kolpingova díla ČR na náměstí ve Žďáru. Úspěšným

archeologům, kteří pronikli až do nejvyššího patra budovy, pak pater Daniel vydal sladký poklad.

Táborový čas vždy plyne rychleji

Už je to tak. Příjemné letní dny na táboře utíkají velice rychle. Pocítili jsme to i my, když se přiblížilo závěrečné udílení cen pro nejlepší táborníky. Při slavnostním předávání cen, diplomů a medailí všem dětským účastníkům tábora nás navštívil sekretář Kolpingova díla ČR Libor Havlík a sám se aktivně zúčastnil předávání ocenění. Za svou pomoc při organizaci našeho tábora byl i on sám za potlesku všech dětí dekorován pamětní medailí.

Neopomenu ještě zmínit naši táborovou spolupráci s KR Starý Plzeňec, jejíž tábor byl naplánován na stejný termín, což umožnilo vzájemnou kooperaci zejména při stravování všech dětí. Letošní velmi dobré zkušenosti jsou jistě předznamenáním budoucí oboustranné výhodné spolupráce.

Závěrem se sluší poděkovat všem z Centrálního svazu KD ČR, kteří podstatným dílem přispěli ke zduaru našeho tábora.

Petr Jäger

Kolpingova rodina Žamberk

Jubileum 2000

Za několik měsíců vstoupíme již do jubilejního roku 2000. V tomto roce připravila biskupská konference řadu akcí.

Vyvrcholením je národní pouť diecézí do Říma- Vatikánu, která se koná ve dnech 31.3. až 2.4. 2000.

Protože se naše chystaná pouť v roce 1999 nemohla realizovat pro neplánovanou nepřítomnost sv. Otce v daném termínu, mohli bychom uskutečnit tuto pouť v příštím roce jako pouť Kolpingova díla České republiky.

Jistě by byla možnost tuto pouť prodloužit o 2-4 dny před nebo po hlavní pouť.

XV. Světový den mládeže s papežem Janem Pavlem II.

Světové setkání mládeže, kterého se zúčastní i mládež České republiky, se bude konat v Římě pod heslem: SLOVO SE STALO TĚLEM A PŘEBÝVALO MEZI NÁMI o prázdninách ve dnech 15.- 20. srpna 2000.

Je potřeba se rozhodnout, zda uspořádáme vlastní zájezd nebo zda pojedeme s jednotlivými farnostmi. Protože však v zásadách KD je, aby členové KD byly iniciátory činnosti v jednotlivých farnostech, bylo by možná vhodnější se zúčastnit tohoto setkání společně s farností, děkanstvím, vikariátem či diecézí, případně

akci iniciovat.

Organizace pouti :

Pouť do Říma budou organizovat Diecézní centra pro mládež a některá hnutí.

Zájemci mohou před setkáním od 10. do 14.8. podniknout pouť do italských diecézí. Sekce pro mládež ČBK bude pravděpodobně organizovat cestu do okolí Loreta, kde jsme byli krásně přijati v roce 1995. Příjezd do Říma je plánován na 15. srpna. Následující tři dny budou věnovány katechezím, pouti po hlavních křesťanských památkách Říma a setkáním nejrůznějšího charakteru. Světový den mládeže vyvrcholí v sobotu 19. srpna vigilií s Janem Pavlem II. a den potom nedělní dopolední mši svatou.

Cena se dá odhadnout jen přibližně, ale předpokládáme ji okolo 4.000 Kč.

Jak se přihlásit do Říma na oslavy XV. světového dne mládeže s papežem a kde získat informace ? Stačí napsat na své Diecézní centrum pro mládež.

Pouť Mezinárodního Kolpingova díla v roce 2001

Naše společná plánovaná pouť do Říma se neuskutečnila a proto bychom Vás již s předstihem chtěli informovat o další významné akci nadnárodního charakteru.

Mnozí z nás mají jistě v živé paměti mezinárodní setkání v Salzburku, které bylo praktickou ukázkou živého společenství bez hranic a velkým zážitkem pro všechny zúčastněné. S blížícím se rokem 2000, ve kterém mnozí z nás plánují návštěvu Říma či jiných poutních míst, bychom Vás chtěli informovat o společné pouti Mezinárodního Kolpingova díla, která je plánovaná až na rok 2001. Ta se uskuteční v termínu 24.-27. října 2001 mimo jiné u příležitosti desátého výročí blahověčení Adolpha Kolpinga.

Program pro společnou část poutě:

středa, 24. října 2001

od 19.00 začátek programu

20.00 - 22.00 slavnostní zahájení
čtvrtek, 25. října

10.00 zahajovací mše svatá
sloužená generálním duchovním
Kolpingova díla Prelátem
Heinrichem Festingem
kostel Sv. Pavla Za Hradbami

pátek, 26. října

10.00 mše svatá sloužená
kardinálem Meisnerem
Lateránská Bazilika
večer slavnost světél
na Svatopetrském náměstí

sobota, 27. října

mše svatá sloužená Svatým Otcem
Janem Pavlem II.

Zbýlý čas je k dispozici jednotlivým národním skupinám či Kolpingovým rodinám, které si mohou přizpůsobit individu-

ální program. Momentálně jde o oznámení, které budeme později aktualizovat. Jde o to, abyste se mohli včas rozhodnout a naplánovat si Vaši pouť do Říma.

Zároveň si ve V a š i c h Kolpingových rodinách promyslete, čím bychom mohli společně přispět k prezentačnímu programu.

Historický snímek z Vatikánu z blahověčení Adolpha Kolpinga v roce 1891. Náměstí Svatého Petra bylo plné členů a příznivců díla tohoto velkého sociálního reformátora. Při pouti v roce 2001 bude toto náměstí jistě podobně prskat ve švech a také my z České republiky bychom neměli zůstat pozadu!

Zprávy z Mezinárodního Kolpingova díla

Německo

Adolph Kolping na železnici

Se začátkem letního jízdního řádu jezdí od 30. května 1999 na německé železnici mezi Mnichovem a Berlínem vlak Intercity Express se jménem Adolph Kolping. Kolpingovy rodiny a diecézní svazy, ale také Centrální svaz Kolpingova díla Německa podaly vhodný návrh na pojmenování vlaku, který byl přijat. Mnoho cestujících teď na svých cestách spoléhá na ochranu Adolpha Kolpinga, po kterém byl tento vlak pojmenován a současně vzpomíná na to, že Adolph Kolping sám na svých cestách v minulém století mnohdy využíval železniční dopravu. Cestující vlakem ICE Adolph Kolping projíždějí také Kolínem nad Rýnem a mohou tak tímto vlakem projíždět místy, kde tento tovaryšský otec působil.

Vietnam

Kolpingovo dílo před dalším rozšiřováním ve Vietnamu

Na základě politických podmínek se v posledních letech Kolpingovo dílo Vietnamu rozvinulo relativně rychle a skromně ve svaz, který otevřeně působí na veřejnosti.

Po skromných začátcích bylo v posledních letech založeno 13 Kolpingových rodin se 190 členy. Dalších 15 Kolpingových rodin je připraveno k založení. Kolpingovy rodiny jsou informovány prostřednictvím týdeníku, který se zaměřuje na tématické úvahy, např. výklad Písma svatého, společné modlitby, základní myšlenky a výroky Adolpha Kolpinga. I když je tedy i nadále činnost

značně omezována, myslíme si, že tímto bude položen dobrý náboženský základ pro budoucnost.

Jižní Afrika

Jednota v mnohotvárnosti - Kolpingův den v Kolpingově díle Jižní Afriky

Kontinentální rada Kolpingova díla Afrika v roce 1998 ustanovila, že každý rok budou 25. června členové Kolpingova díla Afrika slavit Kolpingův den. S tímto datem chtějí vzpomínat na počátky šíření myšlenek blahoslaveného Adolpha Kolpinga v Africe a také na možnosti nových impulsů při dalším šíření těchto hodnot na tomto "černém" kontinentu. Kolpingovo dílo Jihoafrické republiky projevilo zájem oslavit tento Kolpingův den společně 25. června 1999 v Kapském

městě. Africký Kolpingův den začal slavnostní mší svatou, kterou sloužil arcibiskup Lawrence Henry a v jejímž průběhu byli také oficiálně přijati noví členové svazu.

Zcela v duchu tohoto slavnostního dne byla mše svatá obohacena také o mnoho typických afrických liturgických prvků, přičemž právě Jihoafrická republika je příkladem mnohotvárnosti kultur. Proto byl také tento den slaven pod heslem: Jednota v mnohotvárnosti.

USA/Mexiko

Partnerství mezi sousedy

Mezi Spojenými státy americkými a Mexikem se nenachází jenom hranice dlouhá více jak 1000 km, ale panují zde také velmi rozmanité a čilé styky. Mnoho Mexičanů překročilo hranice na sever z hospodářských důvodů a teď žijí a pracují v USA a tvoří živé "mosty" mezi oběma státy. Z tohoto důvodu také Kolpingovo dílo USA navázalo a prohloubilo své kontakty s Kolpingovým dílem Mexika a zesílilo různé druhy výměn. Proběhla tedy nejen návštěva vedoucích pracovníků Kolpingova díla USA v Kolpingových rodinách v Mexiku, ale také následovala první hmotná pomoc. Kolpingova rodina z Chicaga poskytla šicí stroje pro vzdělávací centrum v Ciudad Juarez. Část sklizené kávy nebude Kolpingovo dílo Mexiko

prodávat pouze prostřednictvím Kolpingova díla Paderborn v Německu, ale další část bude v budoucnu prodávána také přes Kolpingovy rodiny v USA. Na druhé straně Kolpingovo dílo Mexiko vidí svou úlohu v tom, seznámit početné mexické obyvatelstvo s myšlenkami Kolpingova díla.

Venezuela

Nový začátek Kolpingova díla ve Venezuele

Venezuela byla dlouhé roky, pro celosvětově se rozšiřující Kolpingovo dílo, bílé místo na mapě Jižní Ameriky. Založením Kolpingovy rodiny Calabozo 3. července 1999 mohl být vztyčen další nový praporek Kolpingova díla tentokrát ve Venezuele. Venezuela přitom není pro Kolpingovo dílo žádnou novou zemí. Před více než 20 lety vznikla uvnitř Německého spolku v Caracasu Kolpingova rodina tvořená německými přistěhovalci. Toto proběhlo začátkem sedmdesátých let.

Nyní si hodně slibujeme od nového začátku. Skupina asi 40 lidí se rozhodla po sedmiměsíční přípravě založit oficiálně Kolpingovu rodinu a plánuje také již další konkrétní kroky k další činnosti. Chtějí nejenom zesílit vzdělávací práci v duchovní oblasti, ale plánují také zřízení profesního vzdělávacího centra pro mlá-

dež a programy k pomoci lidem trpícím podvýživou.

Díky pomoci honorárního konsula Helmuta Eitenbenze tak mohli získat pozemek pro stavbu tohoto centra.

Nezávisle na založení první Kolpingovy rodiny Cristo Rey v Calabozo, došlo na dalších čtyřech místech k založení Kolpingových rodin a tak již brzy budeme moci počítat se sítí Kolpingových rodin ve Venezuele, což podstatně přispěje ke stabilizaci svazové práce.

Kosovo/Albánie

Uprchlíci míří zpět do Kosova

Bohužel jsme i nadále konfrontováni se zpravodajstvím z oblasti Kosova, s utrpením a bídou uprchlíků a snahou o pomoc a obnovu země. Kolpingovo dílo Albánie jako mladý a velmi chudý svaz si tuto situaci vzal za své a konkrétními činy naplňuje význam myšlenky společné solidarity.

Uprchlíká vlna, která se poslední týdny blížila z Kosova směrem do Albánie a Makedonie se otočila. Tisíce kosovských Albánců jsou na cestě zpět do svých vesnic, bez ohledu na všechna nebezpečí, která jim hrozí v podobě min a nevybuchlého střeliva.

Kolpingovo dílo provozuje již delší dobu sociální jídelny pro sirotky a děti z ulice v oblastech Durrezzo, Kallmet, Lac a Elbasan. Tato zařízení byla ve spolupráci s německou

organizací Care okamžitě přizpůsobena dané situaci tak, že denní kapacita činila více než 1 500 obědů. Dále byly na cestě mezi Shkodeřem a Tiranou zřízeny záchranné stanice, kde byly uprchlíkům, především dětem, poskytovány potravinové balíčky a teplé nápoje. Členové Kolpingova díla poskytli ubytování ve vlastních rodinách pro více než 2 000 kosovských Albánců. Intenzivní pomoc posílila vzájemnou důvěru, která by měla být začátkem nové spolupráce.

Kolpingovo dílo vidí svou úlohu v opětovné výstavbě domů a při obnově malých řemeslnických závodů, které se budou podílet na další obnově země. Podporovat bude třeba nejen ty, kteří se již vrátili do svých domovů, ale také ještě velký počet uprchlíků, kteří jsou dosud na cestě. Asi 1/3 uprchlíků zůstane přes zimu v Albánii a proto bude nutno pro ně zajistit odpovídající ubytování.

Hubert Tintelott

generální sekretář Mezinárodního KD

Spoluodpovědnost Kolpingova díla za utváření společnosti v demokratických zemích

Zástupci evropských svazů Kolpingova díla se každoročně scházejí na kontinentální radě, aby si vzájemně vyměňovali zkušenosti a posilovali v účasti Kolpingova díla na formování společnosti v duchu katolické sociální nauky. Přitom sledují zcela konkrétní problematiku. Výsledkem tohoto úsilí pak bývá vypracování směrnice, která jak už název dokumentu napovídá, udává základní směr pro konkrétní aktivity národních svazů na dané téma.

Stejně je tomu i v letošním roce. Mají-li být tyto snahy účinné, je třeba do této diskuse zapojit co nejvíce členů, abychom mohli mluvit o projevu vůle celého svazu. Proto Vám předkládáme k zamyšlení okruh otázek, které byly před konáním kontinentální rady předloženy všem jejím delegátům a budou během jejího konání zpracovány ve třech pracovních skupinách.

Těšme se na vaše názory a jako východisko pro Vaše úvahy uvádíme citát z Programu Mezinárodního Kolpingova díla.

"Podle křesťanského pojetí je člověk tvůrcem, nositelem a cílem veškerého společenského uspořádání. Vycházejí ze svého chápání člověka a společnosti, podporuje Kolpingovo dílo všechny snahy směřující k podpoře obecného blaha, přičemž respektuje pluralitu zájmů a cílů. Uznání a podpora lidských práv a možnost širokého působení jednotlivce ve společnosti, při respektování všech konkrétních rozdílů a politických poměrů, patří mezi základní požadavky

Kolpingova díla. Svaz chce své členy k zodpovědnému myšlení, vyjadřování a jednání nejen vyzvat, nýbrž i připravovat. Opírá se přitom o přesvědčení, že spoluodpovědnost jednotlivce za společnost je výrazem křesťanské služby světu."

Otázky:

1. *Křesťanské postoje budou jen tehdy přítomné v naší společnosti, pokud je křesťané budou vnášet do společensko-politických diskusí.*

- Jak jsou naši členové připraveni pro společensko-politickou angažovanost?
- Jak by mohl náš svaz pomáhat v motivaci a připravenosti našich členů se společensko-politicky angažovat?

2. *Také mezi křesťany a členy Kolpingova díla existují různé politické názory.*

- Jak zacházíme s pluralitou názorů v případě zásadních otázek?
- Jak čelíte nebezpečí, že se budete vyhýbat kvůli různým politickým názorům diskusím na politická témata, abyste udrželi vnitrosvazovou harmonii?
- Jak můžeme napomáhat tomu, aby se v politické diskusi více rozlišovalo mezi cíli a prostředky k jejich dosažení a zdůrazňovala pospolitost, jako báze pro kompromisy.

3. *"Svaz si je vědom, že služba světu a svatosti může být vnímána jen ve spojení s církví a že duchovní kořeny svazu jsou*

zakotveny v katolické církvi. (Úryvek z dokumentu "Sebeurčení Kolpingova díla jako katolického sociálního svazu".

- a) Znamená zakořenění v církvi, že se Kolpingovo dílo musí postavit za všechny příspěvky místní církve k aktuální společensko-politické diskusi?
b) Jak můžeme pečovat o živý dialog nad společensko-politickými otázkami mezi zástupci církve a zástupci

Kolpingova díla?

- c) Jakou zodpovědnost nese Kolpingovo dílo za prezentaci aktuálních společensko-politických problémů při vnitřní církevní debatě?

Připravila: Jana Zemanová

Vaše případné postřehy a odpovědi na uvedené otázky zašlete Janě Zemanové na adresu: Bohnická 3/32, 180 00 Praha 8.

Česko-německý tábor ve Střelských Hošticích

Jestliže se chcete nějakým dopravním prostředkem, nepočítám-li ovšem letadlo, dostat ze Strakonice do Horažďovic či naopak, musíte bezpodmínečně projet malinkatou vesničkou, která se nazývá Střelské Hoštice. Právě zde se konal první česko-německý tábor pro sto dětí ve věkovém rozmezí šest až čtrnáct let. Kdokoli se však zamyslí nad pojmem tábor, představí si nejspíše několik stanů či nějakých chatek, kde po nějaký čas všichni společně bydlí a všichni si společně obstarávají potraviny případně i vaří. O takové záležitosti jsme se na našem táboře nemuseli vůbec starat. Bydleli jsme totiž v krásném a

reálu pro školy v přírodě, kde nám připravily kuchařky jídlo pětkrát denně. O co více se o nás v tomto směru postarali, o to více jsme my jako vedoucí museli pro naše dítky vymýšlet program na celý den. Naštěstí jsme v tom nebyli sami a

byli tu němečtí přátelé z Kolpingových rodin z celého Saska. Německá strana měla tábor rozdělený na dva týdenní turnusy, my jsme se starali celých čtrnáct dní zhruba o čtyřicet dětí z Prahy, Brna, východních Čech a Sušice.

Každý den začínal tradičním ranním setkáním všech dětí ve velké aule, kterému se říkalo runda. Zde jsme zpívali české i německé písně a pomocí různých motivačních her se snažili o co nejlepší česko-německý kontakt. Každý den byl ve znamení určité barvy. To znamená, že například den ve znamení barvy modré jsme jezdili po řece Otavě na kanoích nebo prostě jen tak byli u vody, i když v tomto případě to nebylo pravidlem. O zeleném dnu jsme navštívili hrad Rabí, kde nám velmi výřečný sokolník kromě svých encyklopedických schopností o počtu dní na vejcích jednotlivých dravců předvedl své opeřené svě-

řence v letu a v akci. Aby zelený den odpovídal svému původnímu označení šli jsme pak podél Otavy krásnou přírodou vyčerpávající patnáctikilometrovou túru do našeho dočasného domova. Oranžová barva samozřejmě nechyběla. Tento den se děti dozvěděly něco o Kolpingově díle.

Některé dny byly ovšem také velmi kreativní. Děti si tak mohly vyzkoušet odlít si něco hezkého z pryskyřice, vyřezat si pěkný předmět z masku či ručně vyrábět papír. Nejpopulárnější se však stala práce s henou, což je barva, kterou se imituje tetování na lidské kůži.

Na našem táboře nechyběla ani noční bojovka ani hledání pokladu, takže děti zažily mnoho dobrodružných chvil. Představte si velmi temný les a v dále malé světélko. Vaším úkolem je jít k to-

muto malému světélku. Během této cesty Vás však znenadání překvapí oblak dýmu, ze kterého vyskočí urmlec, a když už jste u světélka a myslíte si, že je to za Vámi vyskočí na Vás ohromná gorila. To určitě nemůže nechat ani sebevětšího odvažlivce klidným.

Myslím si, že děti zažily mnoho pěkných chvil na jednom z velmi vydařených táborů. Dle mého názoru mají také véto dětské mezinárodní tábory smysl a mělo by se v tom i nadále pokračovat. Jako jeden z vedoucích bych chtěl zároveň poděkovat německým vedoucím a jmenovitě také českým vedoucím, které vedla Jana Zemanová, o zdraví dětí se nám starala Drahůška Vaculová a díky patří Janě, Šárce a Vaškovi (ne já). ☺

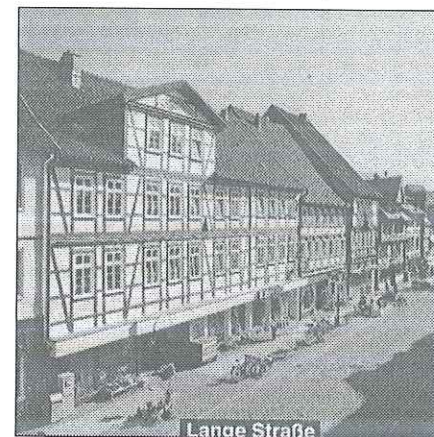
Václav Filip

Léto s Kolpingem

Podzim devadesát osm. Sedím ve vlaku a jedu do Berlína. Vlastně ani přesně nevím, co všechno se dá od jakési "Partnerské burzy česko-německých vztahů" očekávat. Vlastně jsem ani nedostal moc informací. Jasně je mi pouze to, že mám těch několik dní v Berlíně zastupovat Kolping, případně domluvit nějakou akci. Je to šílenství. Uvažoval jsem o tom, jestli tyhle aktivity mají vůbec smysl ...

V Berlíně to bylo skvělé i přes všechny ty zmatky a nedorozumění. Seznámil jsem se tam s nějakým Markusem z Erfurtu. Vykládal nadšeně o tom, jak dělají už pátý rok s Polákama a Maďarama mezinárodní tábor v Uslaru v centrálním Německu. Jasně, že mezinárodní, jinak

by tam ty Poláci a Maďaři nebyli. Ostatně, pro další tábor prý hledají někoho z Čech, nějakou organizaci nebo něco podobného, která by měla zájem zúčast-

nit se toho jejich letního tábora a hlavně, kde by byli mladí lidi, který nejsou zvyklý jenom čučet celý dny do bedny, ale chtěli by taky poznat něco nového. Zdálo se mi to zajímavý. O přestávce v rámci bohatého programu jsme kouřili na chodbě. Navrhnul jsem Markusovi, ať to zkusí s náma, teda s Kolpingem. Pozval jsem ho, ať přijede i s dalšíma organizátora

v prosinci do Prahy. Byl pro a byl taky rád, že v tom Berlíně nebyl zbytečně. Jinak, je třeba si přiznat, že to z mé strany byl tenkrát docela odvážnej návrh. V Praze na Kolpingu máme zatím spíš svaz duch... no seniorů, a tak jsem spolehal hlavně na Žďár. Ve vlaku jsem při zpáteční

cestě do Prahy naštěstí neměl příležitost uvažovat o všech těch souvislostech.

Pár faxů a e-mailů a v prosinci přijel Markus i s ostatníma na barák do Prahy. Přijeli v pátek. Místo v šest večer ve dvanáct v noci. Nic se neděje. Nejsem při podobné akci poprvé, a tak mi to připadá normální. Němci a Poláci. Maďaři se prý omlouvají, že nemají čas. Za Kolping nás bylo hned několik: Dáša ze Žďáru, Vašek ze Žamberka a z Prahy já a Martina. V sobotu nám Markus ukázal video z posledního tábora. Zmatek. Asi tak na mě působila ta směs koláž, hudby, prostřihů a dalších přeměleckých výkonů, které se na nás valily z obrazovky. Snad to bu-

de dobrý. Přes den jsme ještě v plodné diskuzi vyjasňovali, o co vlastně přesně jde. Večer jsme vyrazili do centra města. Němci měli jediné přání, jít do "Mulin-Rouge". Kdo zná, ví své, kdo ne, ať se tam jde podívat. V neděli po obědě se cizinci vraceli. V pondělí mi Markus volal, že dojele dobře, v Praze že to bylo bezvadný a že doufá, že se uvidíme v březnu

Jugend-Camp

na tom "předpřípravném" setkání v Uslaru. Bude prý trvat asi týden, všechno bude zajištěno a přesný termín napíše na pozvánky. Nebyl jsem moc nadšen. Týden je příliš dlouhá doba, ale zas tak mi to nevadilo. Nejsem při podobné akci

poprvé, a tak už jsem věděl, že týden trvá asi tak tři dny.

Nemýlil jsem se. Byly to tři dny. Tři dny v Uslaru na "předpřípravném" setkání. Tentokrát to bylo zase naopak. Přijeli jsme s Martinou do Uslaru v pátek. Místo v osm večer ve dvě v noci. Lilo jako z konve a nikde ani noha. Popis cesty z Prahy do Uslaru dorazil faxem v pořádku, plán města Uslaru na dalším listě též, avšak to, že jsem ten zatracenej plán města nechal ležet v kanceláři na stole jsem zjistil bohužel až příliš pozdě - až v Uslaru. Co teď? Než jsme se stačili dohodnout na dalším taktickém postupu hledání mládežnického kempu, zastavilo

u nás bílé auto a příjemně naladěný německý muž se nás ptal, zda náhodou nemáme problém. Sdělil jsem mu svou němčinou, že problém máme. Odvětil mi, že nás nebohé Švýcary rád do kempu dovede. Ať prý ho následujeme. Ještě štěstí, že ten maník jel zrovna kolem, jinak by jsme to asi nenašli. Dal jsem mu dva lahvičky a sdělil, že kdyby jsme byli Švýcaři, tak by místo dvou lahůdek dostal spíš dvoje "obyč" hodinky.

Poděkoval, ale dovedu si představit jak asi celou cestu zpátky přemejšlel, proč ty Češi mluví takovou divnou švýcarskou němčinou. Jeho problém.

Z Uslaru jsem byl nadšen. Ideální místo pro letní tábory. Ještě asi tak stokrát lepší než na těch videokolážích.

Velkej barák ve stylu stanu, tedy lépe řečeno špičatá střecha, hodně prostoru, protože žádný místnosti, teda jenom jedna velká, kuchyň a všechno, ale naprosto všechno z přírodních materiálů jako je dřevo atp. Nad barákem dokonce nádherný volejbalový hřiště. Pod barákem pak nádherný koupaliště. Na baráku pak tráva jako na zahradě. Pozor, aby nedošlo k omylu! Žádná tráva z okapů, jak jsem tomu zvyklý u nás, ale záměr architekta využít přírodní krytinu jako chlazení v létě a izolaci v zimě (kdo již byl ve Skandinávii, ví, o čem je řeč). V létě pak

tady budou i kola, a kdyby se někdo jónudil, bude mít možnost si pod dohledem odborného instruktora výškově zašplhat. Markus nám sdělil, že děcka budou spát v létě ve stanech na louce kolem baráku, vedoucí v baráku. Jídlo zajistí prof. kuch. Jürgen, ostatně majitel úspěšné restaurace. Pojištění účastníků v ceně pobytu (cena pobytu i s dopravou: 1.500,- Kč). Tři dny jsme poznávali okolí a domlouvali, co všechno bude. Připravili jsme tři skupiny, do kterých se děcka rozdělí: hudba, pohyb a média. Náplň jednotlivých skupin se upřesní v létě. Tentokrát zde byli i Maďaři. Všichni byli spokojený. Všichni se začali těšit na léto. Jediný, co jsem zatím nevěděl bylo, kde seženu ty správný děc-

Schwimmbad mit Rutschbahn

ka. Ale člověk si nemá dělat příliš starostí, co přinese další den, když ten dnešní má svých starostí dost. Ale to není ze mě, to je od jinud ...

A zařídil to skutečně skvěle. V květnu jsem jel opět do Berlína. Tentokrát ne sám, ale s Evou Lajkepovou z Bíteše. Zase nějakej seminář. To není podstatný. Podstatný je, že Eva je z Bíteše a jak se později ukázalo, v Bíteši jsou ty správný děcka. Domluvili jsme se, že přijedu v červnu s Martinou na jeden víkend do Bíteše. A stalo se. Jak, to jste si mohli přečíst v minulém zpravodaji. Pravda, vi-

děl jsem těch pár mladejch osůbek poprvé, trochu jsme se při hře zvané fotbal i seznámili, ale jinak nic zas tak zvláštního. Pouze jsem měl pocit, že všechno bude dobrý. A to bylo hlavní.

V pátek jsem jel do Žďáru, vyzvedl auta a v sobotu ráno 10. července 1999 jsme vystartovali. Jeden Tranzit - řidič Patrik, jedna Felicie - řidič já. Rekapitulace: směr Uslar, jeden profi řidič, dva vedoucí - tedy dva vedoucí až poté, co jsme vyzvedli Martinu v Praze - a jednáct výrostků. Pořád se mě cestou vyptávali na nejrůznější podrobnosti. Věděl jsem sice o něco víc než oni, ale ne zase o mnoho. Ostatně jako vždy, dvě třetiny báječného pobytu v Německu byly naplánovány jako improvizace. To jsem však umně maskoval. Nechtěl jsem, aby snad na palubě vypukla panika.

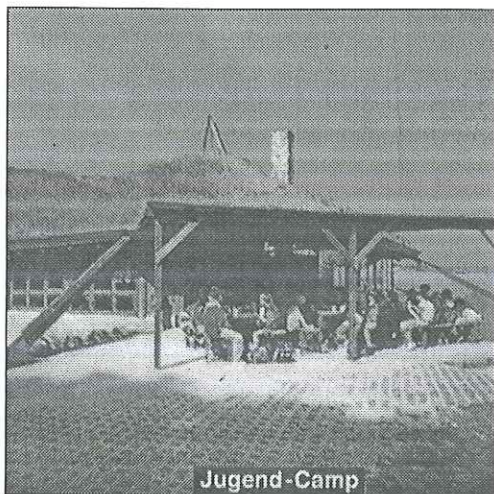
Dorazili jsme do Uslaru. Informovali rodiče o tom, že je vše v pořádku a započali s pobytem. Děcka - Ondra, Aleš, Karel, Jitka, Eva, Hanka, Lád'a, Katka, Lenka, Slávek, Míša a Patrik - se ubytovali ve stanech, my vedoucí pak v baráku. Sešlo se nás celkem asi 80, lidí z Německa, Polska, Maďarska a Česka (já bych tedy napsal spíš Čech, ale ať Lád'a vidí, že Češi mají taky snahu). Tábor začal. Po prvním seznámení se a rozdělení

do skupin vše probíhalo tak, jak se předpokládalo. Snídaně v devět až v deset. Informace vedení tábora o programu, dopoledne práce ve skupinách. Oběd kolem druhé hodiny, odpoledne koupání v bezvadném krytém bazénu s tobogánem a solárkem, případně vycházky do Uslaru. K večeru porada vedení tábora, večere, večerní program.

Hrál se volejbal, dokonce i táborový volejbalový turnaj "Uslar Open 99", kde

naše česká grupa skončila na prvním místě. Podotýkám, že jsem sice dělal rozhodčího, ale nemělo to na konečný výsledek zřejmě žádný vliv, protože nejvíc nadávek jsem slyšel z našeho manšaftu, i když bravurně zvládám i jiné jazyky. Jeden den jsme jeli do

Göttingenu, nedalekého starobylého univerzitního města. Jeden večer jsme byli v kině, jeden na diskotéce, jeden jsme hráli fotbal na opravdovém velkém fotbalovém hřišti (pro kluky z Bíteše asi největší zážitek, hahaha), poslední večer pak zúročili práci ve skupinách při závěrečné "perfomanci", kdy každá skupina předvedla to, co se za posledních devět dní naučila. Prostě tábor, jak má být. Lépe řečeno, takový tábor, aby se tam všichni cítili dobře a v pohodě, protože jinak by to asi nemělo smysl. A aby to snad po těch předchozích sentencích nevypadalo

Jugend-Camp

tak úplně přerůžově, pár připomínek, zvláště pak ze strany účastníků: ne moc dobré jídlo (ale jsme přece na táboře a ne u babičky, ne?), Karel hraje šachy líp než já (ale za to spíš mohlo to horko, hahaha) a vedoucí měli v lednici Tequilu, kterou nechtěli účastníkům nabídnout (zde bude zřejmě následovat pochvala rodičů účastníků). Zapomněl jsem ještě dodat, že v neděli jsme byli na mši. Jinak v Uslaru mají bezvadného pana faráře a co víc, taky Kolping. Členové Kolpingu v Uslaru nás pozvali na středu večer na zahradní gril, kde jsem dostali dobré klobásky a místní pivo, my jsme jim pak zase na oplátku zahráli a zazpívali. Myslím, že to bylo víc než příjemné setkání jak pro nás, tak pro členy Kolpingu v Uslaru. Tábor se vydařil, v úterý 20. července 1999 jsem se vydal zpět k domovu. Večere v Lounech na rozloučenou. Příjezd do Bíteše kolem půl jedné v noci. Tady bych chtěl ještě jednou poděkovat Patrikovi za to, jak bezvadně kočíroval Tranzita, a centrále ve Žďáru, že nám ty auta půjčili. Jenom pro zajímavost: celkem jsem s každým autem najeli necelých dva tisíce kilometrů.

Tábor v Uslaru skončil, nikoli však má letní spolupráce s děckama v Bíteši.

Člověk má kout železo, dokud je žhavé. Čtyři kluci totiž domů nedojeli. Není třeba se lekat. Nedoješli, protože zůstali na baráku v Praze, aby nám pomohli osekát navlhle omítky. Budeme totiž v Kolpingově domě v Praze provádět sanace omítek, a tak jsme uvítali každou pomoc. Ondra, Aleš, Slávek a Karel odvedli za tři dny skutečně úctyhodný kus práce. Byl jsem hlavně rád, že je na kluky spoleh. Chodil jsem totiž již do práce, a tak jsem jim nemohl neustále říkat, co je a co není třeba udělat. Pod vedením našeho správce Tomáše vystěhovali všechny nábytek z kanceláře, osekali všechny omítky, kde se bude sanace provádět, vše bezvadně uklidili a nábytek nám opět zpět nastěhovali. Oběd jim vařila naše sociální pracovnice společně s obyvatelkami našeho azylového domu. Všichni byli rádi, jak jim jde práce od ruky, usmívali se na sebe a vůbec. V pátek kluci odjeli a já už věděl, že je budu muset pozvat na pár dní na Dobrou Vodu u Sušice na Šumavě - přenáděrné to místo, kde se v polovině srpna měl konat týdenní pracovní-rekreační pobyt na bývalé faře společně s přáteli z Bavorska.

Rasťa Czvalinga, KR Praha 8

Návštěva u sv. Vintíře v Dobré Vodě

Poslal jsem do Bíteše faxem pozvánku. Šok. Přihlásila se nejenom děcka, která byla v Německu, ale i jejich sourozenci. Nakonec přesně deset lidí. Někteří totiž nemohli, a myslím, že toho litují dodnes. Teď si možná myslíte, proč zrovna na nějaké Dobré Vodě. Není to náhoda. Od jara letošního roku totiž dostala Kolpingova rodina v Praze 8 nabídku,

aby organizačně vedla rekonstrukci a správu bývalé fary na Dobré Vodě u Sušice, objekt, kterýžto se bude od podzimu letošního roku předělávat na "Dům sv. Vintíře" (sv. Vintíř, poustevník šumavský, kolem 1045), jinak "Dům setkávání Čechů a Němců". A jelikož u této bývalé fary je i velká bývalá farní zahrada, kterou bylo potřeba trochu zkulturnit,

Budova bývalé fary v Dobré Vodě u Hartmanic.

pozval jsem Bítešáky, aby nám s tím přišli pomoci.

Myslím, že necelý týden na Šumavě byl minimálně tak bezvadný, jako deset dní v Uslaru. Děcka dojela v pátek večer do Sušice, dopravu na Dobrou Vodu, která je vzdálená asi tak 15 km, zajistili mi přátelé z okolí a páter Frühmorgen z Ackermannsgemeinde z Würzburgu. Kluci byli jak u vytržení, když viděli, že i farář může jezdit v Audi. Páter Frühmorgen, další tři němečtí přátelé a asi pět mladých lidí z Hartmanic a Sušice s námi trávili i následující dny na Dobré Vodě. Kolem desáté večer pak ještě dorazila i naše sociální pracovnice paní Hana Krušelnická a tím byla naše sestava kompletní.

Spali jsme v bývalé fáře, kde dosud není zavedena elektřina ani voda. Možnost umýt se jsme velkoryse dostali od sousedů Tesařových, kteří nám i jinak pomáhali. Starosta Hartmanic, pan Jiří

Jukl, nám zajistil stravování v místní jídelně a nechal přistavět kontejner na všechno to harpádí a divokou zeleň, které jsme po několika dní vyklízeli. Vyčistili jsme i místní kostelík sv. Vintíře. V úterý odpoledne jsme byli na nedaleké Vintířově skále a ve čtvrtek se prošli asi 12 km po okolí. Ve středu večer jsem uspořádali slavnostní zahradní srpnovou párty, kde hrála vskutku skvělá country kapela ze Sušice a přijelo celkem asi 60

pozvaných hostů, mimo jiné ředitel sušického gymnázia p. Březina, ředitel Muzea Šumavy p. Horpeňák, starosta Hartmanic p. Jukl, páter Hampl z Kašperských Hor, Michal Kubík z centrály ze Žďáru nad Sázavou, manželé Hlavínkovi z Velké Bíteše a mnoho jiných. Párty se vydařila nad všechna očekávání, škoda jen, že kolem půl jedenácté začalo pršet, a tak jsme se museli přesunout do fary, kde vše pokračovalo asi do půlnoci.

Na Dobré Vodě jsme také každý večer slavili mši svatou v místním románském (nikoliv románském!) kostelíku. Celebroval páter Frühmorgen, jedno čtení v češtině, jedno v němčině, kázání jsem překládal jednou já, jednou Eva Lajkepová. Nikdy jsme nebyli při mši sami, vždy nás někdo z okolí navštívil. Zvláštní, jak některé skutečnosti spojují.

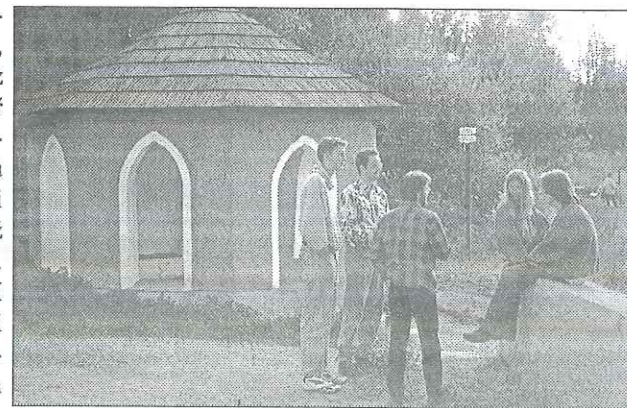
Na Dobré Vodě jsme zůstali až do pátku. Měl bych zde opět asi poděkovat jak všem účastníkům, že přiložili ruku k

dobrému dílu, že vytvořili báječnou atmosféru, tak i našim přátelům z Německa, kteří téměř celý pobyt včetně jízdenek financovali. Velkou pomoc nám poskytli i místní, jimž patří rovněž velké poděkování. Zvláštní poděkování pak Františkovi Vanišovi ze Sušice, který nás svým Renaultem 19 vždy ochotně přiblížil tam, kam bylo potřeba. Neměl jsem totiž s sebou své auto.

Opět tak mimochodem; minulý týden vyšel o naší akci na Dobré Vodě článek v německých novinách s nadpisem "Akce Kolpingu na Dobré Vodě". Novinářka, která tento článek napsala, nás na Dobré Vodě během pobytu navštívila a sama se nestačila divit, kolik se toho od její poslední návštěvy Dobré Vody na místní bývalé fáře a v jejím okolí změnilo. Inu, změna je život.

P. Frühmorgen z Würzburgu slouží mši svatou.

Zděný altánek nad pramenem výborné "dobré vody" vedle místního kostela.

Ted' sedím v Praze u počítače, je začátek září, ťukám tady tu zprávu o Uslaru a Dobré Vodě a přemýšlím, co na tom všem bylo asi nejdůležitější. Přemýšlím o tom totiž už od té doby, co jsme se v srpnu na Dobré Vodě rozešli. Společná práce? Společná modlitba? Společně strávený volný čas? Když se tak dívám znovu na ty poslední tři věty, co jsem právě napsal, začínám tušit bližší. Slovo společně jsem zde napsal sice mimoděk, a však zřejmě ne náhodou. Kolping je dozajista právě o tom, dělat věci společně. Není to zas až tak samozřejmé, jak by se mohlo zdát na první pohled. Je třeba se tomu učit. A s lidma z Bíteše, a nejenom z Bíteše, jsem poznal, že to jde. Ještě jednou díky za všechno (i Vám za to, že jste to vydrželi dočíst až sem (-:)).

Rasťa Czvalinga
KR Praha 8

Letní tábory – Švábenice a Žďár nad Sázavou pořádané KR Kunštát

když byly děti v tomto složení. Nevýhoda tohoto dělení se projevovala především u mladších dětí, které se musely starat sami o sebe a neměly tam, tak jako v minulých letech, staršího kamaráda nebo kamarádku, která by jim pomohla s oblékáním, hledáním věcí a která by je povzbuzovala v soutěžích.

Jak už se stalo tradicí, uspořádala mládež KR Kunštát pro školní děti letní tábory. V předchozích letech byly děti děleny na chlapce a děvčata, letos jsme je rozdělili podle věku.

Mladší děti, které v loňském školním roce chodily do 1.- 4. třídy jely do Švábenic u Vyškova a se staršími (5.-8.třída) jsme se přestěhovali do budovy biskupského gymnázia ve Žďáře nad Sázavou. Už v průběhu prvního turnusu jsme poznali, že oboje dělení má své výhody i nevýhody. Z výhod bych především vyzvedla, že se nám letos daleko lépe dařilo odhadnout hry pro jednotlivé kategorie a zaměstnat tak daleko více dětí. V minulých letech to bylo poněkud náročnější, protože věkový rozdíl 8 let byl tak značný, že se to při sebevětším úsilí vedoucích nedařilo. Také táborová diskotéka pro starší děti byla daleko zdařilejší,

celý tábor byl zasazen do středověku. Děti se snažily stát rytíři kruhového stolu. Když se jim podařilo, díky radám kouzelníka Merlina, splnit sedm rytířských ctností, král Artuš je u slavnostního ohně pasoval na rytíře.

K nejzdařilejším akcím letošních táborů patřily celodenní výlety (do Kroměříže a na trosky hradu Ronov), koupání, soutěže "Kufr" a "Videostop", zábavné večerní programy, které si děti připravovaly sami ve svých skupinkách, samostatná příprava jídla z daných surovin v přírodě, návštěvy pana faráře na obou turnusech.

Pro nás vedoucí byly letošní tábory asi nejnáročnější ze všech, které jsme kdy organizovali. Od začátku jsme se potýkali s nejrůznějšími problémy, které bylo nutné řešit a které nám ubíraly energii tolik potřebnou pro práci s dětmi.

I proto jsme se rozhodli den před nástupem druhého turnusu změnit místo konání tábora. S pomocí Boží a hodných lidí se nám podařilo zvládnout všechny nesnáze spojené se stěhováním. Druhý týden byl už pro nás daleko klidnější, pohodovější, finančně daleko přijatelnější - zkrátka super. Díky za to Pánu, pracovníkům Biskupského gymnázia a Centrálního svazu ve Žďáře nad Sázavou, kteří nám toto ubytování narychlo zajistili.

A tak jsme letos zase nabrali nové zkušenosti, které se určitě budou hodit pro naši další práci s dětmi. Díky za ně a taky za to, že nakonec vše dobře dopadlo.

Mgr. Jitka Olšanová
hlavní vedoucí tábora

"Tento rok jsem se zúčastnila tábora ve Žďáře nad Sázavou. Patřila jsem do

starší kategorie. Mladší děti jely týden před námi do Švábenic.

Tento tábor byl opravdu moc prima. Užili jsme si zde spoustu legrace a různých soutěží, které nám vedoucí připravili. Naučili jsme se zde spoustu užitečných věcí. Lidé, kteří tyto tábory připravují, dělají moc užitečnou práci. Obětují spoustu svého volného času a za to jim patří náš dík. Doufáme, že se jim společně strávené chvíle s námi líbily. Chtěla bych za všechny děti, které byly na tomto táboře, poděkovat našim skvělým vedoucím a hlavně organizátorce Jitce Olšanové.

Věřím, že tyto tábory nebudou končit s těmito vedoucími, ale že i naše generace připraví tak skvělé tábory, jako byl tento."

Petra Otisková (7. třída)
účastnice tábora

Dětský tábor v Rudíkově

Tak jako každý rok i letos pořádala Kolpingova rodina Měřín tábor pro školní děti. Tento se konal v Rudíkově u Třebíče první týden v srpnu a zúčastnilo se ho 35 dětí, dva vedoucí a jedna kuchařka, která byla na celém táboře nejdůležitější

Sraz byl v Měříně a tak děti odjinud musely vyrazit na cestu dřív. Kromě dětí z Měřína tam byly děti z Tišnova, Nového Města, Polné a Velkého Meziříčí. Hned v neděli jsme obsadili faru z roku 1776 a v kuchyni roztopili kachlová kamna (ne, že bychom s sebou neměli vařiče a trouby, ale na těch kamnech to šlo líp a hlavně paní kuchařka to uměla). Celý tábor byl naplánován jako indiánská hra včetně výroby ošacení. Koupat jsme se jezdili na koupaliště do Velkého Meziříčí a byli

jsme i na zámku v Budišově, kde je depozitář se spoustou zvířat.

Byl to doposud náš největší tábor co do počtu dětí a zvládli jsme to jenom díky tomu, že čtyři děvčata z deváté třídy už měla na starosti každá svůj oddíl a zvládaly to zcela samostatně. Celkově se nám počasí i tábor vyvedl a už plánujeme na příští rok.

Karel Pacal
hlavní vedoucí

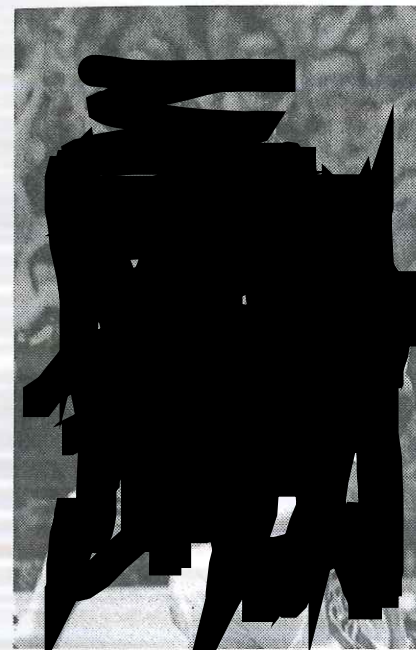
Kolpingovo dílo
České republiky

pořádá

7. ročník halového fotbalového turnaje

Svratka, sobota 6. listopadu 1999

Tohoto tradičního turnaje s bohatou mezinárodní účastí se můžete zúčastnit i vy, pokud přihlásíte své fotbalové družstvo (počet hráčů 4 + 1) nejpozději do 31. října 1999 na adresu Kolpingova díla, kde vám rádi sdělíme i podrobnější informace o průběhu celé akce.

9. ročník hudebního festivalu

SKY CLUB BRUMLOVKA, Vyskočilova 2, Praha 4-Michle

Spojení: Metro C- Budějovická, dále bus 118, 121 zastávka " Na Rolích"

VOX CLAMANTIS

Vstupné : 250 Kč, Předprodej : 200 Kč, Členové klubu ROSA : 125 Kč

Sobota 9.10.1999 13.00 hod.

CYMBELÍN (Brno), ESTER (Praha), BERANI (různá města), BETLEM'S BAND (Týn nad Vltavou), NOI (Praha), ROMAN DRAGOUN (Písek), A.DIMENSION (Slovensko), SLÁVEK KLECANDR (Rychnov nad Kněžnou), NOVÉ MĚCHY (Ostrava), ARCHA A (Ostrava), BEZ ILUZE (Praha), ŠARKÖZI (Praha)

Občerstvení, možnost ubytování.

Další informace na tel. 02/24310259 - Jitka Rusová

Pořádá: Vydavatelství ROSA s.r.o. za finanční podpory Ministerstva kultury ČR
Spolupořadatelé: Sekce pro mládež ČBK, Křesťanská společenství ČR, Klub přátel umění v ČR, Hlavní město Praha

Kalendář plánovaných akcí

Září

- 10.9. Kontinentální rada Kolpingova díla, Immemreuth (Německo)
 11.9. Volejbalový turnaj KD ČR - KDU-ČSL, Borovnice
 17. - 19.9. Setkání členů KR u příležitosti Kunštátského jarmarku, Kunštát
 18.9. Společné setkání u kapličky bl. Hroznaty v Úhercích, KR Nýřany
 Turistika po našem okolí, KR Svatouch
 Drakiáda, KR Velká Bíteš
 Táborák na zahájení školního roku, KR Velká Bíteš
 Výlet do brněnské hvězdárny, KR Velká Bíteš
 Poutní zájezd pro žamberské farníky, KR Žamberk
 Koncert vážné hudby, KR Žamberk
 Účast na celodiecézní pouti na Sv. Horu u Příbrami, KR Nýřany
 Úklid kolem kostela, KR Starý Plzenec

Říjen

- 2.10. Drakiáda, KR Starý Plzenec
 8. - 10.10. Seminář o rodině, Teisendorf (Německo)
 21. - 24.10. Seminář Mezinárodního Kolpingova díla, Wendgraben (Německo)
 28. - 31.10. Pracovní setkání mládeže DV Augsburg - KD ČR, Praha
 Společný víkend KR Velká Bíteš

Listopad

- 6.11. 7. ročník Mezinárodního fotbalového turnaje KD ČR, Svatka
 12.11. Setkání zástupců Kolpingových rodin, Žďár nad Sázavou
 15.11. Kongres profesního vzdělávání, Alsopahok (Maďarsko)
 Soutěžní odpoledne v kulturním domě, KR Velká Bíteš
 Diskotéka pro mládež, KR Velká Bíteš
 Výlet do divadla, KR Velká Bíteš
 Beseda se zajímavou osobností, KR Kunštát

Vydává Centrální svaz Kolpingova díla ČR
 náměstí Republiky 22, 591 01 Žďár nad Sázavou, tel.fax:0616/620 207, 219 07
 e-mail: kolping@iol.cz, www.mujweb.cz/www/kolping